

copycat. 2 ff. 4 gl.

Emanuelhof

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

3d.

Q. D. B. V.
AVSPICIIS
RECTORIS ACAD. MAGNIFICENTISSIMI
SERENISS. PRINCIPIS AC DOMINI
FRIDERICI AVGVSTI
PRINCIPIS REGII ET ELECTORATVS
SAXON. HEREDE
DE

Sive
**SACRIFICIO PIACVLARI
PRO NOXA
OFFERENDO,**

Ad Diem Jun. c^{is} 19 CCXVII.
Disputabunt
P R A E S E S
M. JOHANN HENRIC. ERDMANN,
Gothanus.
&
RESPONDENS
GEORG. FRIDERIC. SCHMIDT,
Gothanus.

Minist. ibid. Cand.
DISSERT. SECVNDA.

VVITTEBERGAE SAXONVM,
EX OFFICINA CHRISTIANI SCHROEDERI, ACAD. TYPOGR.

EX ORIGINIA CHRISTIANI SCRIPODELLI AD TYPICUM
DISSENTIENS SCHANDA
WILHELMI FIDERICI GÜNTHER
GEORG FRIEDRICH SCHMIDT
M. IOHANNI HENRICI DE DOMINII
OFFERENDO PRO MUNERE
SVCRIFFIGO MAGALARI
PRIMO HERBIDE
ZVXON HERBIDE
DE
RECCTGRIS AC MAGNIFICENTISSIMI
SERVITUS PRINCIPIS AC DOMINI

XIV.

Sanguis victimae a sacerdote (a) vase quodam
sancto excipiebatur. (b) Stabat vero iste ad angu-
lum,

(a) Sacerdos requirebatur legitimus MAIMON. Pes-
hamokd. C. I. סְדָם וְזַבְחָתָה קְרֻבָּה וְלִשְׁמָרָה אֲנִירִים כְּכֹתֶב וְזַבְחָתָה
לְבֵין יָדָיו כְּכֹתֶב וְזַבְחָתָה נְאָזֶן כְּכֹתֶב וְזַבְחָתָה
Excepio sanguinis, ad Aram delatio, & denique adspersio, itemque mem-
brorum ad clivum allatio, non sunt legitimae, nisi & sa-
cerdos ministrans sit legitimus. RASCHI Not. ad Sébach.
C. I. f. 13. a. necessarium statuit, ut sacerdotes suis or-
nati vestibus haec peragerent: זְהַן גְּנִיעָת עַלְיָת הַזְּהָן כְּזָוָת
quando, inquit, carent vestibus, carent & sacerdotio.

(b) MAIMON. Maaf. Korb. C. V. סְדָם כְּבָנָן דָּמָן נְכַפֵּן
מִרְבָּת בֵּין כְּבָנָן פִּינְדָּה קְרֻבָּה קְרֻבָּה מִזְבְּחָתָה
Sanguis omnium victimarum excipitur vase sacro
a sacerdote. Sancta vero sanctissima ut mactantur, ita
sanguis eorum tantum excipitur ad septentrionem.

Danda vero erat opera ut omnis victimae sanguis in
vas deflueret. Id. l. c. C. IV. §. 8. סְדָם וְזַבְחָתָה קְרֻבָּה
מִכְּבָנָן קְרֻבָּה מִזְבְּחָתָה כְּבָנָן וְזַבְחָתָה קְרֻבָּה
Quando minus
sanguinis ex victimae susceptus fuerit, quam ad conficien-
dam sparsionem sufficeret; non pro sancte habetur san-
guis

lum, & tribus vicibus, (c) infra medium duorum
late-

guis ille: ideoque opera est danda, ut omnis excipiatur.
Peculiaris ritus obseruandus erat circa sacrificium lepro-
si, de quo TALM. Sebach. C. V. סבָחַת לְפָרָשָׁת שְׂמִינִית וְלְפָרָשָׁת שְׂמִינִית
לְפָרָשָׁת שְׂמִינִית וְלְפָרָשָׁת שְׂמִינִית וְלְפָרָשָׁת שְׂמִינִית
לְפָרָשָׁת שְׂמִינִית וְלְפָרָשָׁת שְׂמִינִית וְלְפָרָשָׁת שְׂמִינִית
Sanguinem victimae à leproso oblatae, duo sa-
cerdotes excipiunt: alter manu, alter vase: hic ad Alta-
re, iste ad hominem sese confert.

(c) MAIMON. Maaf. Korb. C. V. §. 5. מְאֵף שֶׁבֶת כְּבָשָׂה
סְבִיבָה זְדֹם בְּזִוְחָק וְבְזִוְחָק בְּזִוְחָק שְׁנִי וְזִוְחָק טָלְבָה
קְרֻבָּה כְּבָשָׂה וְזְדֹם טָלְבָה זְדֹם וְזְדֹם קְרֻבָּה
כְּבָשָׂה זְדֹם עַל בְּזִוְחָק טָלְבָה זְדֹם עַל קְרֻבָּה זְדֹם זְדֹם טָלְבָה
טָלְבָה זְדֹם עַל בְּזִוְחָק טָלְבָה זְדֹם עַל קְרֻבָּה זְדֹם זְדֹם טָלְבָה
Quomodo peragit sacerdos sparsionem? Accepto in pa-
teram sanguine, spargit ex ea gemina vice, ad duos angu-
los altaris, ad diametrum, sive medium altaris, Et quidem
infra, versus cornu quod ad orientem & septentrionem, Et
versus id quod ad Occidentem & austrum spectat, Et solle-
cite attendit, ut spargat sanguinem ita super cornu, ut
iste penetret ad angulos, ita tamen ut reperiatur sanguis
duarum sparsiorum super quatuor parietibus altaris, quo-
niam dicitur; de holocausto & sacrificiis Pacificis, unde-
quaque. Et haec (sanguinem spargendi) methodus est
& circa Ascham observanda.

(d) Rubi-

laterum, (d) eundem ita spargebat, ut quod reliquum esset, ad basin altaris, effunderet, ubi sanguis, duabus naribus exceptus, in torrentem Kidron devolvebatur. (e)

XV.

Tempus oblationis statum atque certum non erat, siquidem istiusmodi sacrificia, praeltari quotidie poterant, (f) Necessum vero erat, ut inter-

E 3

diu

(d) Rubicundum filum medium altare cingebat, quo eo facilius cognosci posset MAIMON l. c. C. VI. §. 20. טוֹבָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶלָּא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל Ad parietem altaris de supra à filo, quod in mediis (altaris) videre erat.

(e) Haec solum Judaeorum fide nituntur. Sribit enim MAIMON. Beth. babeb. C. II. §. II. וְזַהֲבָה מִתְּבָנָה וְזַהֲבָה מִתְּבָנָה סְמִינָה כְּבָשָׂן וְכְבָשָׂן וְכְבָשָׂן וְכְבָשָׂן וְכְבָשָׂן In cornu quod occidentem inter & austrum positum erat, confecta erant duo foramina, ut duas nares tenuiores, quae dicebantur יְמִין, quo-
nam sanguis per ea descendebat, & comiscebatur inter se, in isto cornu, in fossa, quae ad torrentem Kidron ducit. Quae hic PFEIFERUS, in Dub. Vex. adnotat,

ista

diu celebrarentur, (g) die tamen, cum aperta
esset Templi porta maxima, (i).

XVI. Of-

(s) .autedevioeb uob

ista omnia ex MAIMONIDE nihil vel parum immuta-
to, de promta sunt.

(f) MAIMON. l.c. C. IV. אֲרֵבָה וְלִחְמָה וְלַעֲמָדָה וְלַעֲמָדָה וְלַעֲמָדָה וְלַעֲמָדָה : Quilibet dies aptus est, ma-
nibus imponendis, victimis mactandis, prosecandis, a-
dolendis, sanguinibusque spargendis &c. Conf. & Thum
at. Zar. C. XI. §. 3. כִּי יְמֵי נֶחֱשָׁתָה וְנֶחֱשָׁתָה Quovis die
purgari potest leprosus, quod vero sine oblatione יְמֵי נֶחֱשָׁתָה
fieri non poterat.

Maff. Kerit b. C. VI. מְלֹאת תְּבוּרָה וְלֹא תְּבֻלָּה יְמֵי נֶחֱשָׁתָה
וְכָל שָׁעָה טוֹבָה וְכָל שָׁעָה טוֹבָה קְדוּמָה וְכָל שָׁעָה קְדוּמָה
וְכָל יְמֵי נֶחֱשָׁתָה כָּל יְמֵי נֶחֱשָׁתָה קְדוּמָה יְמֵי נֶחֱשָׁתָה
בְּכָל יוֹם וְבְּכָל לְבָבָה קְדוּמָה בְּכָל יוֹם וְבְּכָל לְבָבָה
Dixit Rab. Eliefer, potest homo sponte sua offerre sacrificium pro no-
xa dubia, quotidie, & quavis etiam hora, quando placue-
rit, quod dici consueverat, מִן piorum. Dixerunt: Baba ben
Butba obtulit sponte, quovis die sacrificium pro noxa dubia,
nisi postridie diei expiationis; & aliquando dixit: per
hoc Templum, si licaret, talem oblationem eodem die of-
ferrem. Responderunt, tamdui expectandum esse dones
quis dubium conceperit.

(g) MAI-

בְּלֹא קָרְבָּנוֹת הַיְן מִקְרֵיכָן מֶוּט
 אֲנָלָי גְּזָוָת סָכָר, גְּזָוָת נָעִמָּה
 פְּסָכָר הַיְן טָהוֹתָן וְגָזָבָן הַיְן קָוְתָנִים
 כְּדִירָנוֹ הַיְן זְגָוָת גְּזָוָת זְגָוָת וְלָרָן
 כְּדִירָנוֹ הַיְן זְגָוָת גְּזָוָת זְגָוָת
 טָהָרָנוֹ מְפִירָנוֹ בְּזָמָן קָטָלָן הַיְן מְלָאָן
 תְּהִלָּה וְלִילָּה בְּזָמָן עֲבוֹדָה זָבָחָה
 כְּדִירָנוֹ מְפִירָנוֹ בְּזָמָן עֲבוֹדָה זָבָחָה
 תְּהִלָּה וְלִילָּה בְּזָמָן עֲבוֹדָה זָבָחָה
 Nullum offerre so-
 lent sacrificium, nisi interdin, quia dicitur Lev. VII. 38. in
 die quo praecepi Israeliteis ut offerrent oblationes suas, die
 (notanter dicitur) non nocte. Eam ob causam nullum ma-
 etant sacrificium, nisi die, neque spargunt sanguinem ni-
 si eo die quo mactatum est, secundum id quod dicitur Lev.
 VII. 16. eo die quo obtulit sacrificium suum. Die igitur
 fiat oblatio, postquam enim sol occiderat, illegitimus fit
 sanguis: reliquum autem quod eo die oblatum est, imponunt
 altari quarvis nocte: quemadmodum earum vicit marum
 partes, quarum sanguis die sparsus est, comburi possunt
 nocte, donec ascenderit columna aurorae. Ut autem a
 transgressione eo magis arcerent homines, statuerunt sa-
 pientes, quod non adolenda sint istae partes sacrificio-
 rum comburendae, & membra bolocausti, nisi contum
 ad medium usque noctem.

(j) Thaanith. C. III. & MAIM. Tham. C. VI. Maaf.
 Corb. C. V. : צְבָא שְׂרָבָן שְׁרָבָן שְׁרָבָן
 Non potest mactari victima, nisi antea fuerit auditus
 strepitus a porta maxima, dum aperiebat editus.

(k) ABAR.
 צְבָא שְׂרָבָן שְׁרָבָן שְׁרָבָן
 Non potest mactari victima, nisi antea fuerit auditus
 strepitus a porta maxima, dum aperiebat editus.

XVI.

Offerre ■■■ poterat Israelita, (k) & verae religionis socius. (l)

XVII.

(k) ABARBANEL ad Lev. I. קורען מכוון תרנגולת פג'ין יוקיינ. מכוון מכוונים כי דבָּה קְרֻבָּה נִי אַסְלָה קְוִידָן פְּכֹוּתָם הַלֵּן בְּרוּתָם גַּעֲלָה מְחוּטָה וְזַהֲדָה כְּנֵר קְרִיבָתוֹ אֶחָד חַמֵּטָה לְלָבִים מְלֵלָה הַלֵּה כְּיַהֲקִוּתָם צַבָּת טָמֵם דְּבָר נִי יְהָוָה נִכְשׁוּתָם קְוִידָן רְכֹוּתָם רֵישָׁה בְּלֵי מָוֵם יְקִרְבָּתוֹ: Dicitur דבָּה נִי יְהָוָה נִכְשׁוּתָם קְוִידָן רְכֹוּתָם רֵישָׁה בְּלֵי מָוֵם יְקִרְבָּתוֹ: non potest, quod scriptura prohibeat, ne offeratur sacrificium gentilium; lex enim plane non vetat, nisi si fuerit vitio notatum, secundum id quod dicitur: Lev. XXII. 25. de manu peregrini, ne offeratis panem Deo vestro. Corruptela enim in illis reperta, est vitium, hinc non acceptum esto vobis: illos ideoque non universalis est haec assertio, quum enim victimam Gentilium recte sese haberit, offerenda est Conf. idem. ad Num. XV. 13. 14. Consentit MAIMON. Maes. Corb. C. III. §. 2. זונת האומות ורודה נשים או עבדים ממיין כל קורענות נבל כנימות הַן מִקְדָּשׁ וְאַתְּ שָׂלֹוחָתָךְ וְזַהֲדָה כְּנֵר קְרִיבָתוֹ אֶחָד חַמֵּטָה לְלָבִים מְלֵלָה הַלֵּה שְׁמַעַת כְּשׁוּם מִקְדָּשׁ וְגַנְיָה הַלֵּפֶת טְבָ� תְּמִימָה מְלֵלָה הַלֵּה קְרִיבָתוֹ אֶחָד חַמֵּטָה לְלָבִים מְלֵלָה הַלֵּה מְחוּטָה: מְרֵב הַלֵּה כְּלֵב וְאַתְּ Quilibet vir aut foemina, aut servus potest deo offerre quaecunque sacrificia; sed a Gentilibus nihil accipitur, nisi holocausta tantum, secundum id quod dicitur: De manu peregrini ne offeratis panem DEO vestro, sed holocausta avium assumunt sacerdotes a gentili, quamvis sit idololatra; salutaria vero, & ferta, sacrificia pro peccato & pro noxa repudiantur Foemellae si sacra facere debebant, nuptiae viro, maritus; si virgines, pater praestabat, istis quidem non exclusis sed adstantibus

bis. MAIMON. scheg. C. X. §. 6. כְּרָבְדָתָה שֶׁתַּחַת הַיּוֹתֵר גַּעֲלָה
מִתְּנִשְׁתָּה בְּלֹא תַּחַת אֶת יְמֵינֶךָ וְלֹא תַּחַת אֶת יְמֵינֶךָ
Sacrificia ad quae offerenda tenetur uxor, maritus
per manus ipsius offert. Potest enim quidam sacra face-
re per manus filii, & filiae, servi & ancillae, ubi adbi-
beri solet (sc. in πόνοι & πόνω) sacrificium pauperum. Un-
de etiam est, quod illas excludant ab agitatione, in
sacrificio, pro lepra purganda constituto MAIM. Maaf.
Corb. C. IX. §. 16. כְּרָבְדָתָה שֶׁתַּחַת הַיּוֹתֵר גַּעֲלָה
Si foemina offert Sacrifi-
cium, (pro lepra) non agitat illa, sed sacerdos, quando-
quidem agitandum necessario est; ista vero inepta est ad
hunc actum conficiendum. Debebat tamen adstare of-
ferens sacrificio. MAIMONID. Kele hamikd. C. VI. ex
Taanith. C. IV. טְבָלָה קְרִבָּה בְּלֹא קְרִבָּה שְׁמַרְתָּה
Non est possibile, ut quispiam possit offerre sacrifici-
um, cum ipse non adfiterit. Haec est ratio, cur muli-
erculae eo tempore quo victimas attulerant, in hoc a-
trio interiori conspicerentur, cum nequaquam alia rati-
one huc pervenire iis permisum, quippe quae peculia-
ri includebant atrio. Eam in rem scribitur in TO-
SAPH. ad Erach. C. II. טְבָלָה קְרִבָּה בְּלֹא קְרִבָּה שְׁמַרְתָּה
Non conspicitur mulier in atrio, (sc. sacerdotum,) nisi quum offerat sacrificium. Ceterum hic non atten-
debatur ad puritatem, quae in טְבָלָה requirebatur. Lepro-
sus enim non fiebat purus, nisi obtulisset antea ejusmo-
di sacrificium. Atrio tamen impurus excludebatur.

(1) Apostata, ex Judaeorum sententia, non admitte-
batur ad sacra, DEO, quem spreverat, facienda. MAIM.

F

Maaf.

XVII.

Comburebantur ex hoc sacrificio in altari (*m*)
ea, quae lex divina praecepit. (*n*) Destinat vero
ista

מִשְׁרָאֵל סַכְתּוֹ חֲזֹרֶת נָעַן מֵזָהָרֵל טַבַּע בְּרָסָסִים חָנָן
מִזְרָכְלָן מִחְנוּן קְוִילָן כָּלְלָן הַטְּפָלָה מַזְקָרְלָן הַלְּוָן קְנוּנָן
לְבָנָן כְּמוֹרָן כָּסְתָּאָן הַלְּסָן כִּי יְקִירָה מַכְבָּשָׂן כְּתָמָשָׂן הַמְּסָן וְלִי כְּנָשָׂן
לְבָנָן כְּמָרוֹן הַלְּגָדָן שְׁבִירָה מַקְבָּלָן מְהֻמָּן כָּל קְרָבָרָן
לְבָנָן כְּמָרוֹן הַלְּגָדָן כָּסְתָּאָן כִּי דְּבָרָן כְּמָרוֹן
Si quando Israëlitæ factus fuerit apostata, aut
sabbathum data opera profanarit, nullum plane sacri-
ficium ab eo, ne holocaustum quidem, quod tamen à gen-
tili admittebatur, accipiunt: quia dicitur Levit. I, 2. ho-
mo qui offert ex vobis: Ex hoc discimus, cum dicatur ex
vobis, quem non dicatur, ex vobis omnibus, quod exci-
piendus sit Apostata. Quando vero alio modo peccaverit
accipiunt ab eo omnia sacrificia, postquam redit, ad pœ-
nitentiam.

(m) Altare erat non unum. Comburebantur vero in altari holocaustorum, ubi notatu digna sunt, quae MAIMON. Maas. Corb. C. VII. §. II. asserit, לְזִבְחָה בְּשֵׂרֶב וְלְזִבְחָה בְּשֵׂרֶב Qui ascendunt in altare, ascendere debent omnes per viam ad dextram, qui vero, circumeunt, descendunt ad sinistrum Altaris latus.

(n) Dicunt istas partes, Judaeorum Doctores מורה MAI-MON.

ista altari intestina una cum sebo (o) illis ad-hac
rente, renes, reticulum jecoris, jecoris ipsius par-
ticulam, & tandem caudam ovium. (p)

XVIII.

eam. Eadem ad verbum fere recenset ABARBANEL
loco saepius excitato. PHILO *Lib. de Sacrif. Abel. & Cain.* p. 119. rationem datus, cur cor non item a Deo
inter exta relatum sit; quia, inquit, *principalis illa*
vis singulis temporis momentis vel ad melius vel ad de-
teriorius mutabilitatem, non manet eodem loco: quod idem re-
petit. Lib. de Victim. p. 650. Ex his vero omnibus my-
sticum aliquem sensum deducit ABARBANEL *ad Lev.*
III. 5. quem ut saepius, sequitur GROTIUS *ibid. prae-*
ente PHILONI Lib. de animal. sacrif. pur.

(o) Ebraei dicunt *אֶבֶן* quod vulgo *adeps*, rectius *vere*
sebum appellatur. Carni enim quod involvitur, dicere
solent *פְּנַס*, permissum in cibum, *אֶבֶן* vero intestinis ad-
jacet, ac Judaeis prohibitum. Vid. *Lev III. 17.* & BE-
CHAI ad h. l. *Deut. XXXII. 14.* Conf. LIGTFOOTH,
T. I. Opp. p. 709.

(p) Cur caudam ovium Deus sibi vindicaverit, me-
rito quaeritur? Videtur vero factum vel quod obesa ni-
mis

XVIII.

Quod ex —wn remanebat, cedebat sacerdos-
tibus, (q) hac tamen lege ut in atrio, (r) & eo-

F 3 dem

mis in plagis orientalibus, vel quod delicatioribus an-
numerari soleat cibis. Conf. BUSBEQVIUS Epist. I.
p. m. 81. Omnia tamen haec probe purgata, lota, & sa-
le condita, immolanda erant, quod ex scripturis patet.

(q) MAIMON. Maaf. Corb. C. X. §. 3. זְהַיּוּ נָבָרֶךְ יְהִי
שֵׁם מֶלֶךְ עָלֵינוּ כָּלָלָתָן כְּלָלָתָן כְּלָלָתָן
כְּלָלָתָן כְּלָלָתָן כְּלָלָתָן כְּלָלָתָן כְּלָלָתָן
כְּלָלָתָן כְּלָלָתָן כְּלָלָתָן כְּלָלָתָן כְּלָלָתָן
כְּלָלָתָן כְּלָלָתָן כְּלָלָתָן כְּלָלָתָן כְּלָלָתָן
Nemo sacrificio pro peccato & pro noxa,
itemque reliquis ex fertis vesci poterat, nisi mares sa-
cerdotes in atrio: si vero placuerit in ipso templo, (stri-
cte sic dicto) comedere, id impune facere possunt, quia
dicitur Num. XVIII. 10. quislibet mas comedat illud Conf.
& Lev. VII. 6. Porro non quilibet sacerdos natus, sed
qui dignus etiam esset & idoneus ministerio: dicit n.
idem l. c. §. 14. וְהִנֵּה אֲלֹת יְמִינְךָ וְאֲלֹת
זְהִנָּר כָּל הַיּוֹם אֲלֹת כְּלָלָתָן כְּלָלָתָן
תְּהִנֵּה רְאֵי וְצַעַם כְּדֹבֶר קָדוֹשָׁתְךָ וְנָבָרֶךָ
De sacrificio pro reatu dicitur, quod sacerdoti qui
expiabit illo (offerentem) cedere debeat (pars in ci-
bum). scriptura vero non loquitur de omnibus, sed tan-
tim

dem quidem die, ac nocte hunc inseguente i-
stud consumere debuerint. (s) Relictum enim
si quid

tum de iis, qui idonei sunt ministerio, quia hic tantum
sacerdos accipit partem ad comedendum. Qui n. eo
tempore, dignus non est ministerio, ut quando quis fue-
rit pollitus, iste nullam accipit partem, quamvis purus
fiat ad vesperam.

(r) Valet & hic distinctio inter sancta levia & sanctissima: illa ubi vis in urbe in loco puro, haec in atrio tantum interiori rite comedebantur. *Idem* l. c. §. 5. וְכַל מִלְחָמָה תְּמִימָה כִּי נְבָרֵךְ כָּל צָבָא שֶׁבֶת קָרְבָּן כִּי נְבָרֵךְ כָּל צָבָא שֶׁבֶת קָרְבָּן Omnia ista (loquitur de sanctis levibus) comedebantur in universa urbe, quia dicitur *Lev. X. 14.* in loco puro, non dicitur in loco sacro, qui est atrium, sed loco puro, ubi intelligenda de- niunt castra Israëlis. Ista autem tantum in atrio edebant sacerdotes. Conf. *Lev. X. 13. 17. it. Lev. VII. 6.* De Atriis Vid. KIMCHI ad *Ezech. XLII.*

וְעַד כֵּן בָּכְתִּיר וְנִמְצָה וְקִרְבָּה נָכֹר וְלִשְׁרִי (ז) MAIMON. I. C.
וְמִנְחָת טְבָלָה כְּלָלָה לְוָתָם טְבָלָה סְכִינָה קְוֹנוֹתָה וְלִלְכָלָה כְּלָלָה לְוָתָם
טְבָלָה דָּן תְּהִלָּה זְהִלָּה כְּלָלָה נֶלֶג שְׂעִירָה עַמְוֹד בְּצָרָר וְלִי
קְרֻבִּירָה מְהֻרָה כְּמִינְחָת טְבָלָה כְּלָלָה נֶלֶג מְהֻרָה כְּמִינְחָת טְבָלָה :
Mos sacrificiorum pro peccato, pro noxa, salutarium totius coetus, ex fertis, est sequens: omnia hanc comeduntur die noctu; quia dicē-

si quid fuerat, igne id ipsum comburendum. (t)
erat

XIX.

dicitur Lev. VII. 15. Die oblationis comedas. Lex per-
mittit, ut comedantur usque dum ascenderit columna
aurorae; ut autem eo magis a peccando amoverent ho-
mines, statuerunt sapientes, quod comedi saltem debe-
rent, usque ad medium noctem. Conf. Mass. Sebach.
C. V. fol. 57. Et Bernhard. C. I. fol. 9. Ceterum qua-
cunque ratione placuerit, comedere sacerdotes ista po-
terant. Id Ibid. §. 10. וְתִשְׁבַּחֲנֵנִי מִתְּרָמָן כִּי־בְּלֹא־
קְלִיָּה בְּלֹא־קְלִיָּה קְלִיָּה בְּלֹא־
קְלִיָּה וְלֹא־
קְלִיָּה Sacerdotibus non est prohibitum partem suam co-
medere quavis ratione: sive sit ex sanctis levioribus si-
ve ex sanctissimis in omni cibo & sapore quo comedere isti
solent. Possunt n. comedere illa omnia, vel assata, vel
decocta, vel elixata. Opera tamen danda erat, ne con-
funderentur inter se vel miscerentur sacrificia sibi con-
traria; ideo pergit Id ibid. וְתִשְׁבַּחֲנֵנִי מִתְּרָמָן כִּי־בְּלֹא־
קְלִיָּה וְלֹא־
קְלִיָּה מִירְמִינִי סְמִינָה כְּלֶלֶן וְקִרְבָּן וְלֹא־
קְלִיָּה וְלֹא־
קְלִיָּה וְלֹא־
קְלִיָּה וְלֹא־
קְלִיָּה Non coquunt Sa-
crificium pro peccato & pro noxa cum sacrificio Eucharis-
tico, aut ariete Nasiraei, quia differunt comeditione ipsa,
& loco comeditionis; neque salutaria prateriti diei cum
sacrificio pro peccato & pro noxa praesentis diei, quia
itidem differunt comeditione, & loco, & tempore; sed sacrif.
pro peccato & pro noxa coquere solent conjunctim.

(t) Mai-

AB 153000 (1)

ULB Halle
003 948 544

3

56.

KD 17

